

Met haar vader vindt Angelique ook zichzelf terug

Hasan heeft niet lang meer te leven. Voor **Angelique de Vogel** is het een troost dat ze deze man, die haar biologische vader is, nog wel heeft leren kennen. Dat Angelique half Turks is, bleef 46 jaar lang een groot familiegeheim. Iedereen wist dat papa Leo Angeliques echte vader niet was, maar zij niet. Al voelde ze dat ergens wel.

Het was een onrustig, onbestemd gevoel dat ze met zich meedroeg. Ze voelde dat er ergens iets niet klopte. Dat had ze als kind al. 'Waarom heb ik bruine ogen en jullie blauwe', vroeg ze. 'Dat heb je van je voorouders', klonk het dan. 'Ik denk dat ik een jaar of zes was - ik zie het nog zo voor me - toen ik mijn armpje naast die van mijn vader en moeder legde. 'Ik heb een andere huidskleur', constateerde ik. 'Dat komt omdat jij onder de lamp werd gelegd nadat je was geboren', luidde de verklaring.'

In haar boek 'Ontworteld', dat sinds

een paar dagen te koop is, schrijft ze over de zoektocht naar haar biologische vader, waarmee ze uiteindelijk zichzelf heeft teruggevonden. Het biologische familiesysteem van haar herkomst liet zich niet met smoesjes wegdrücken. Toen haar moeder eindelijk vertelde hoe het allemaal in elkaar zat, kon ze onderzoeken waar

'Niemand mag jouw identiteit verloochenen, dat voel ik sterk'

ze voor de andere helft vandaan kwam. 'Natuurlijk was het makkelijker geweest als mama van meet af aan eerlijk was geweest, maar dat was door tal van redenen moeilijk voor haar en werd met het verstrijken van de jaren alleen maar lastiger. De ene leugen werd op de andere gebouwd.' 'Mijn moeder was 16 toen ze van mij in verwachting raakte. Ze had een romance gehad met de mooie Turkse gastarbeider Hasan die - zo ontdekte ze later - al getrouwd bleek te zijn. Ze verbrak daarom de relatie, maar kwam er een paar maanden later achter dat ze zwanger was van haar grote liefde. Nadat mijn moeder mijn opvoedvader

had leren kennen, drongen haar ouders aan om te trouwen. En Leo moest maar tegen zijn moeder Bep zeggen dat de baby van hem was. Nou, Bep had al snel de waarheid boven tafel. Wat niet wil zeggen dat ze mijn moeder afwees. Integendeel, Bep sloot haar in de armen. Ik gebruikte zojuist het woord opvoedvader. Dat was even voor de duidelijkheid. Gevoelsmatig is hij echt mijn vader, hoor. Ik vind het ongelooflijk mooi dat hij niet alleen voor mijn moeder, maar ook voor mij koos. Dat ze nog steeds samen zijn, zegt natuurlijk ook veel.'

Steegje

'Het verhaal dat ik per ongeluk werd verwekt toen ze ergens in een Delfts steegje hebben staan vrijen, heb ik altijd ongeloofwaardig gevonden. Mijn vader heeft een serieuze, behouden persoonlijkheid en is best preuts aangelegd. Ik zag hem zoiets gewoon niet doen. Ik was 42 toen ik daarover eindelijk vragen durfde te stellen, maar nog kwam de waarheid niet naar buiten.'

Ze praat vol warmte en respect over haar ouders, die op jonge leeftijd grote verantwoordelijkheden moesten dragen. Moeder Joke was 16 en vader Leo 18 toen ze aan een leven samen begonnen. Vooral Leo's moeder heeft het stel altijd met raad en daad en veel liefde bijgestaan. 'Oma Bep was een heel kordate vrouw. Ze heeft me geïnspireerd voor de rest van mijn leven. Ik koester zo veel mooie herinneringen aan haar. We waren vrijwel elke zondag bij haar. Daar heb ik buitenshuis de belangrijke kilometers gemaakt in mijn jeugd; bij mijn vaders kant van de familie. Bij de mensen die achteraf geen bloedverwanten bleken te zijn. Dat is best even verwarrend voor me geweest. Nu ben ik alleen maar blij hoe elke ervaring en alle stukken van mijn leven samen zijn gekomen.'

Nadat haar moeder eindelijk de moed had om te vertellen hoe de vork in de steel zat, stond de relatie met haar ouders enige tijd onder flinke hoogspanning, maar het is allemaal weer goed gekomen. 'Ik heb echt een heel goede band met hen. Altijd gehad, ook. Maar we zijn met elkaar wel door een moeilijk proces gegaan. We hebben allemaal gerouwd.'

'Als het biologisch niet klopt, krijg je haperingen. Daarvan ben ik overtuigd'

In 'Ontworteld' schrijft ze daar onder meer over: 'Ik word overvallen door somberheid, maar denk ook vol liefde aan mijn ouders. Ze hebben altijd hun best gedaan. Mijn vader stond altijd langs het korfbalveld. Ze wilden mij beschermen, zoals ik hen nu. Niemand wil de ander pijn doen, al is het onvermijdelijk dat we die pijn wel allemaal voelen. Ieder van ons op een eigen manier.'

Verdriet

'Op bepaalde momenten dat ze mij nodig hadden, kon ik het niet opbrengen er voor hen te zijn. Ik kon hun verdriet niet opvangen en zij dat van mij niet. Bovendien had ik ruimte nodig. Natuurlijk zegt mijn moeder nu: 'Als ik het kan terugdraaien, zou ik dat meteen doen, dan zou ik vanaf het begin eerlijk tegen je zijn geweest.' Ik ben liefdevol opgevoed, maar er was altijd een onbestemd gevoel dat ik niet kon duiden. Zo kun je aan mijn broer zien dat hij een samengestelde kopie is van onze ouders. Waarom is dat niet bij mij zo, dacht ik vroeger weleens. Als het biologisch niet klopt, krijg je haperingen. Daarvan ben ik overtuigd.'

Ze voelde een enorme drang om haar biologische vader te leren kennen.

Maar zie maar eens een Turkse migrant met de naam Hasan terug te vinden... In goed overleg met haar ouders deed ze mee aan het televisieprogramma 'Spoorloos'. Dat leverde geen weerzien op. Wel een paar vage aanknopingspunten waarmee Angelique zelf de speurtocht voortzette. Monnikenwerk is die zoektocht geweest.

Uit het boek: 'Ik ben gewend om veel ballen tegelijk in de lucht te houden en met hard werken tot goede resultaten te komen. Zo heb ik veel bereikt in mijn leven. Nu lijkt ik geen stap verder te komen. Het kost me grote moeite om dat te accepteren.'

Hasan heeft nooit geweten van een dochter in Nederland. Hij hoorde van Angelique toen hij met darmkanker in het ziekenhuis lag. 'Ook voor hem was het een complete shock en een grote verandering in zijn leven. Maar toen hij mij ontmoette, zag hij direct dat ik zijn dochter was. De uitslag van de DNA-test was nog niet eens binnen.' Angelique voelt zich herboren. 'Niemand mag jouw identiteit verloochenen, dat voel ik zo sterk. Daarom heb ik dit boek geschreven.'

Ontworteld van Angelique de Vogel is uitgekomen bij uitgeverij Zomerlicht.

Angelique met haar biologische vader Hasan in Istanboel. Op de dag van hun eerste ontmoeting.

BEKIJK HIER DE AFLEVERING VAN SPOORLOOS